

РЕШЕНИЕ

№ 697

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниела Дончева

Членове: Красимир Маринов
Капка Павлова

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Капка Павлова Въззивно търговско дело № 20211001000583 по описа за 2021 година

Производството е по реда на [чл. 622 б](#), във вр. с [чл. 623, ал.6](#) от [ГПК](#).

С разпореждане от 15.01.2021г., постановено по т.д.№ 2356/20г. по описа на СГС е оставена без уважение молбата на „Застрахователна компания Лев Инс“ АД за отказ от изпълнение по чл.46 от Регламент (ЕС) 1215/2012 на съдебно решение от 19.06.2020г. по дело № А/19/00182 на Корпоративен съд Антверпен, отделение Мехелен, с което „Максима Транс“ ЕООД и „Застрахователна компания Лев Инс“ АД са осъдени да заплатят заедно и по отделно на дружество LKW Walter Internacional Transportorganisatin AG, регистрирано в Австрия със седалище в АШ- 2356-Вийнер Нойдорф, 1Z Север- Юг, Щрасе 14, пощенска кутия 36 сумата 68179,32 евро заедно с компенсаторни лихва от 5% от 22.06.2018г до 22.01.2019г. и съдебни лихви при същия процент от 22.01.2019г. до изплащането, а „Застрахователна компания Лев Инс“ АД е осъдено да предостави покритие по застрахователна полица и да освободи „Максима Транс“ ЕООД от отговорност за присъдените главница, лихви и разноски.

Против този съдебен акт е подадена въззивна жалба от „Застрахователна компания Лев Инс“ АД. В същата са правят оплаквания за незаконосъобразност на постановеното разпореждане. На първо място се посочва, че съдът неправилно е приел, че оплакванията, изложени в първата част на подаденото от това дружество възражение не са относими към предмета на делото и не следва да се обсъждат. Изтъква, че ако двете групи възражения следва да се разглеждат по различен процесуален ред, то жалбата следва да бъде

разделена, за да може същите да бъдат разгледани. Противното означавало отказ от правосъдие. Поддържа се твърдението, че изпълнително производство въобще не е следвало да бъде образувано, тъй като от приложеното съдебно решение и удостоверение е видно, че съдебното решение не е връчено. Излага се твърдението, че към настоящия момент е в ход въззивно обжалване на същото пред компетентния съд в Антверпен. Друг аргумент, който изтъква страната е, че видно от самото съдебно решение „Застрахователна компания Лев Инс“ АД заедно с „Максима Транс“ ЕООД са осъдени да заплатят на „Ел Ка Ве Валтер Интернационале транспорторганизацион“ АГ сумите по диспозитива на съдебното решение. За „ЗК Лев Инс“ АД не било възникнало задължение за извършване плащане към „Максима Транс“ ЕООД.

Изложени са и твърдения, че във връзка с образуваното изп.дело по сигнал на жалбоподател е образувана проверка от Министерство на правосъдието и в същата е констатирано, че ЧСИ В. Л. е допуснала нарушение на чл.426,ал.1 от ГПК и е образувала изп.дело без към молбата за образуване на изп.производство да е приложен акт, подлежащ на изпълнение.

Моли се обжалваното разпореждане да бъде отменено и да бъде постановен съдебен акт, с който да бъде спряно принудителното изпълнение по изп.д.№ 202007800400183 по описа на ЧСК В. Л., рег.№*** при КЧСИ, и да бъде разпоредено връщане на неправомерно задържаните средства. Моли се да бъде разпоредено прекратяване на изп.производство и вдигане на наложените запори.

Ответната по жалбата страна „Максима Транс“ ЕООД е депозирила отговор в законоустановения срок. Със същия се изразява становище, че обжалваното разпореждане е правилно и законосъобразно и си моли да бъде потвърдено. Счита,че представеното съдебно решение и удостоверението по чл.53 от Регламент (ЕС) 1215/2012 са достатъчно основание за образуване на изпълнително производство. Заявява,че решението и удостоверението по чл.53 са били връчени на жалбоподателя от съдебния изпълнител. Счита за несъстоятелни останалите оплаквания, както и исканията, свързани с действията на самия съдебен изпълнител

Софийският апелативен съд намира,че въззивната жалба е подадена в законоустановения срок от легитимирана страна, поради което е допустима и подлежи на разглеждане по същество. В тази връзка настоящият състав излага следните съображения:

Видно от първоинстанционното дело, същото е образувано по повод молба, наречена „възражение“, подадена от „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, с която се посочва, че не са налице основания за образуване на изпълнително производство, тъй като от страна на вискателя не са представени доказателства, удостоверяващи наличие на изпълнително основание. Нямадо документи, удостоверяващи че „Застрахователна компания Лев Инс“ АД дължи плащане на посочените в поканата за доброволно изпълнение суми. Същите щели да бъдат дължими едва след като „Максима транс“ ЕООД удовлетвори вземането на белгийския спедитор.

Освен това се навеждат доводи, че не са налице данни за надлежно уведомяване на „Застрахователна компания Лев Инс“ АД за образуваното производство и за връчване на решението, а и била в ход процедура по въззивно обжалване на същото.

Неоснователни са оплакванията, че градският съд е следвало да раздели производството, за да може направените възражения да бъдат разгледани по процесуалния ред, относим към същите. Ако длъжникът счита, че не дължи сумите, предмет на изпълнението, то същият разполага с различни способи за защита в зависимост от конкретните факти, включително да поиска от съдебния изпълнител да прекрати производството, а евентуалният отказ за прекратяване подлежи на обжалване съгласно чл.435, ал.2, т.6 от ГПК. В случая е подадена молба за допускане на отказ от изпълнение като са наведени доводи за наличие на предпоставките на чл. 46 вр. чл.45, ал.1, „б“ от Регламент (ЕС) 1215/2012 и същата подлежи на разглеждане по реда на чл.622б, вр.чл.623 от ГПК. Липсва искане за отмяна на действия на съдебния изпълнител, а само се моли самият съд да постанови прекратяване на изпълнителното дело.

Ето защо съдът счита, че следва да извърши преценка само дали са налице основанията на чл.45, ал.1 от Регламент (ЕС) 1215/2012 за постановяване на отказ от изпълнение, които са следните:

а) ако такова признаване явно противоречи на обществения ред в сезираната държава членка;

б) когато съдебното решение е постановено в отсъствие на страната, ако на ответника не е връчен документът за образуване на производството или равностоеен документ в достатъчен срок и по такъв начин, че да има възможност да организира защитата си, освен ако ответникът не е успял да предяви иск за оспорване на съдебното решение, когато е било възможно да стори това.

в) ако съдебното решение противоречи на съдебно решение, постановено между същите страни в сезираната държава – членка.

г) ако съдебното решение противоречи на по-ранно съдебно решение, постановено в друга държава – членка или в трета държава по същия предмет и между същите страни, при условие, че по – ранното съдебно решение отговаря на условията, необходими за признаването му от сезираната държава – членка.

д) ако съдебното решение е в противоречие с раздели 3, 4, 5 или 6 от глава II-ра.

По настоящото дело се твърди само, че не са налице данни за надлежно уведомяване на „ЗК Лев Инс“ АД за образуваното производство и за връчване на решението, както и че в ход е процедура по въззивно обжалване на същото. Тези доводи сочат на основание по б. „б“ от чл.45 и именно то следва да бъде обсъдено.

В самото съдебно решение обаче е записано, че то е постановено при присъствие на страните, което изключва хипотезата на посочения текст. Освен това е отбелязано, че същото подлежи на изпълнение независимо от обжалването му. Това води до извод за неоснователност на подадената молба. Градският съд е постановил своя съдебен акт в

същия смисъл, поради което и обжалваното разпореждане се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени направените разноси във въззивното производство, които са в размер на 600 лв.

Воден от изложените мотиви, Софийският апелативен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане от 15.01.2021 г., постановено по т.д. № 2356/20 г. по описа на СГС

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788 да заплати на „Максима Транс“ ЕООД с ЕИК 200155159 сумата 600 лв. разноси за въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок връчването му на страните при наличие на предпоставките по чл. 280, ал. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____